

MEI 2021

N° 447

Panorama H.F.

Inhoud :	blz
Een goedendag of goedenavond uit Mozambique!	2-5
Laudato Si'	5
Centraal Amerika	
Collegio Belga	6
Afrika	
1 mei in Siloë en 8 mei in Bukavu	6-7
Waardering van de vrouw vroeger en nu	7-8
Internationale roepingendag	8-9
Gebedsdag voor roepingen in Kinshasa	9-10
De nacht van 22 en 23 mei 2021 in Goma	10-11
Familienieuws	

EEN GOEDENDAG OF GOEDENAVOND UIT MOZAMBIQUE !

Gisèle en ik hebben in april Brussel verlaten om naar Mozambique te reizen. Een afvaardiging van Chemba, Béira en Dondo wachtte ons op de luchthaven op ; Devota, Priscile en pater Roberto, Xaveriaan. Alles gaat goed! Ook de warmte verwelkomt ons !. Domitila heeft ons een festijn van welkom bereid en Aimée Maisha zong van uit Bukavu via Watthsap een traditioneel welkomstlied! We maken ons programma op. We beginnen met de verst afgelegen gemeenschappen uit voorzichtigheid, rekening houdend met de maatregelen tegen de pandemie en ook volgens de beschikbaarheid van de paters

Xaverianen-missionarissen. Ze hebben op zich genomen om ons van A naar Z te brengen . Pater

Enrique, beter gekend onder de naam Quique is onze chauffeur. Wij komen op dinsdag in de vooravond in Chemba aan.

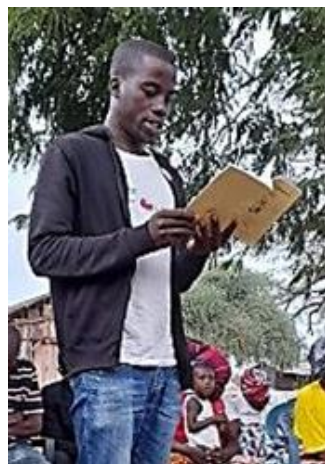

huis van de zusters en strohut. Emerencienne met de pater die zorgde voor de administratie van de school. De internen

Onmiddellijk valt het mij op dat er veranderingen gebeurd zijn: een mooie strohut voor het huis van de zusters, een grote omheining rond het internaat van de meisjes en van de zusters, een waterpomp voor het internaat en de zusters, een grotere groep en vlottere internen. Morgen, bij klaarlichte dag, zal alles duidelijker zijn.

Meer nieuws ? er werd in de parochie een diocesaan priester benoemd, de heer Jackson, want de broeders Xaverianen trekken er in juli weg en er komt een diocesaan team in de plaats. De zusters hebben reeds de administratie van de school en van het meisjesinternaat in handen genomen. Voordien deed dat een pater-missionaris. Het internaat van de jongens blijft de rol van de priesters en de zusters hebben activiteiten in de pastoraal op zich genomen: noodlijdenden en ondervoede kinderen, jongeren , koppels, liturgie en catechese, het kerkkoor en bezoeken in de gemeenschappen.

Het was een vreugde door christenen onthaald te worden in de zondagsmis. Altijd met liederen, dansen en ontroerende geschenken. Die dag wonen wij ook in de wijk de plechtigheid bij van de naamgeving aan een baby. Dat is een traditionele viering bij de katholieke bevolking. De hele groep bevindt zich in het huis van het koppel en bidt intens.

De

meter verlaat de woning met het kind en zijn ouders, het gezelschap zingt, bidt, vraagt om zegen over het kind en deelt de naam mee. Sommigen dansen met de kleine, dan ontvangt hij/zij cadeautjes en tenslotte is er een drink voorzien voor de hele assemblee.

De huidige pastoor, pater Bonane, had voor ons een bezoek gepland aan hun community, Charre in het naburig bisdom Tete.

Het is aan de overkant van de Zambezie gelegen; je moet te voet, per fiets of per moto een brug van 5 km. oversteken. De spoorweg loopt er naast. Het is een wonder van techniek, als het maar goed onderhouden was! In het midden van de brug staat er een ladder door de landbouwers ineengeknutseld om hun akkers te kunnen bereiken op de eilanden ! Maar wat een gevaar ! ze riskeren hun leven ! de Zambezie rivier wordt breder en breder, zelfs tot Chemba. De moestuintjes van de internen staan al onder water.

Aangezien de paters in Dondo hun delegatievergadering hadden

gevolgd
door de

algemene vergadering in de loop van de week, was het een ideale gelegenheid om met hen terug te keren naar Beira. Twee mama's van de parochie geven ons een heerlijke picknick. De volgende dag rijden we mee met pater Innocentius, in de auto van Sena, de naburige parochie van Chemba waar ook de Xaverianen verantwoordelijk voor zijn. We komen veilig aan op onze bestemming.

De tijd vliegt! Terwijl we onze zusters in Beira bezoeken hebben we nog enkele belangrijke ontmoetingen. Met de eerste ingenieur bespreken we de correctie van de afwerkingsfouten van het huis. Met de nieuwe hebben we het over het hekken dat er dringend moet komen. We ontmoeten de bisschop, de toekomstige buren ende pastoor. We doen ook nog andere noodzakelijke boodschappen. We bezoeken ook het pastoraal centrum Nazaret dat verwoest werd door Idaï toen er 2 van onze zusters tijdelijk verbleven. Men is nog bezig aan de herstelwerken onder andere aan de grote kapel die gewijd is aan de Heilige Familie.

We konden er een vergadering hebben met de 4 zusters, Priscile en Domitila ter plaatse en virtueel met Immaculéé vanuit Kinshasa en Aimée vanuit Bukavu. De internetverbinding verliep niet 100% zoals we wensten.

In Beira hebben de zusters een prachtige tuin en ze ontzien het werk niet om hem te onderhouden. Er zijn struiken op de binnenplaats die de overweldigende zon trotseren, het gazon is groen, en rond het huis zijn er veel planten en bloemen.

In Beira is het nog steeds mogelijk om biologisch te eten. We zijn geneigd om een beetje van alles mee te nemen, maar vooral de vrucht van de baobab en de goede vis. Nu zijn onze koffers gevuld met knoflook, gember, pinda's, bloem, colocases, natuurlijke sponzen, enz. Om problemen bij de douane te voorkomen, zijn passende documenten vereist. Een vriendin van de zusters, mama Carlota bekommt ze voor ons. Als laatste is er nog de coronatest. De zus van Jackson, de diocesane priester die nu in Chemba is, werkt in een ziekenhuis in Beira helpt ons hierbij. We werden hier verwend door de vrienden van de zusters!

We gaan hier weg met mooie beelden! De bomen, vooral de baobab, de grote rivieren en hun bruggen, de prachtige zonsopgang en zonsondergang, duizenden kokospalmen, de oceaan, van ver de nijlpaarden, (gelukkig geen krokodillen!). En met mooie vertederende herinneringen. Maar er zijn ook de verrassende realiteiten die we niet vlug zullen vergeten. Er zijn de overblijfselen van de stormen Idai en Eloise; meisjes die te vroeg moeder worden, internen die vluchten om niet met geweld uitgehuwelijkt te worden, veel blinde mensen.

Bedankt allemaal voor uw gebeden en bemoedigende boodschappen die ons van overal tijdens deze reis hebben gesteund. Dank u en gelukwensen aan de zusters van Chemba, Beira en de paters Xaverianen voor hun getuigenis als bezielde missionarissen. Tot weldra !

Emérence Mwambusa

Laudato si'

Dag lieve zusters,

Na te hebben nagedacht over "Laudato si'" en de oproep van

de paus om zorg te dragen voor de schepping, gave van de goede God en Schepper, heb ik alle

elementen, realiteiten en mogelijkheden, samengebracht om mij beter te kwijten van deze opdracht. De schepping : wat is dat ? wie? Met wie? Hoe haar beschermen ?enz...Vermits deze schepping, ons gemeenschappelijk huis, een integrale dimensie heeft, is mijn overweging gericht op mijn persoon ,mijn relatie met God, met mezelf ,met hen die mij omringen, de natuur en al wat ze omvat (planten en dieren) en hoe voor dat alles zorg dragen om te beantwoorden aan de oproep van de paus.

Brigitte Kazingufu

CENTRAAL AMERIKA

COLEGIO BELGA

Wij willen het hebben over een feit dat in onze school plaatsvond gedurende de meimaand midden in de pandemie, nl dat vijf en vijftig laatstejaars zich toegewijd hebben aan Maria. De jaren voordien vormden zij een rozenkrans op de centrale koer van de school. Dat is ook dit jaar gebeurd, maar **virtueel**. De zusters hebben de rozenkrans geleid **vanuit de kapel**.

Met hun foto's hebben we een paternoster gevormd. (*zie afbeelding*).

Tijdens de evangelisatieles hebben ze zich voorbereid door te bezinnen over het werkelijke impact van 'Maria 'toonbeeld voor het leven van de jeugd' op de jongeren.

Ze hebben nagedacht over de houding van Maria en : "waarin zou ik haar kunnen navolgen? Waar moet ik afstand van doen om in haar spoor te volgen?"

En ze hebben hun besluit genomen om het doel te bereiken! Ieder van hen heeft haar eigen altaartje gebouwd.

We vertrouwde Maria het leven en de families van deze toekomstige opvoedsters toe: moge zij hun licht brengen en voorspraak zijn bij de Heer.

AFRIKA

1 MEI IN SILOE EN 8 MEI IN AMANI

Nieuws van het noviciaat Siloe in Bukavu

1 mei: Feest van de Sint Jozef : Wij vierden Eucharistie en laten al ons werkmateriaal zegenen. De Mis wordt gecelebreerd door 'onze kardinaal', zo nomen we de trouwe Pater Franco van de Xaverianen. De vreugde van het feest doet ons zingen en dansen! In de homilie Pater ons apostolaat toe te vertrouwen aan zijn bescherming. Franco heeft het vooral over de verantwoordelijkheidszin van Sint Jozef. Hij nodigt ons uit |

Om de homilie trouw te zijn, vatten we, na Eucharistie en ontbijt, onze werkzaamheden aan: een groep gaat richting tuin en een andere keuken. We krijgen bezoek van neefjes en nichtjes van een medezuster. Onze werklust werkt aanstekelijk en samen werken we van halfnegen tot tien voor twaalf! Onze tuin: piekfijn! Het maakt ons blij en fier.

En dan is het tijd voor dankend middaggebed.

8 mei recollectie in het bezinningscentrum Amani (Vrede)

- voor jongeren in vorming -

Er zijn deelnemers en deelneemsters van meer dan tien congregaties, allen begeleid door hun vormingsverantwoordelijken.

Zuster Louise van 'La Compagnie de Jésus' begeleidde de recollectie. Ze had het thema : Marie, onze reisgezellin op de weg van Jesus. We ontdekten met vreugde welke belangrijke plaats Maria heeft in ons leven en in het beleven van onze roeping.

De zuster liet zich inspireren door het aankondigingsverhaal (Lc 1, 26-38) Maria vergat zichzelf en zag af van een eigen levensproject! Zonder vrees vraagt ze aan de engel: "Hoe kan dat? Ik heb geen relatie met een man!" Dat nodigt ons uit onszelf te vergeten en open te staan voor de Geest die tot ons spreekt door verscheidene situaties en gebeurtenissen heen, onszelf vragen te stellen om te ontdekken wat de wil van God is voor ons leven, voor een gelukkig volgen van onze roeping.

Maria was een gewone vrouw maar wat haar van de andere onderscheidde, was de speciale genade die ze kreeg, Haar hele wezen is ervan vervuld zodat ze anders kon dan altijd 'Ja' zeggen aan God: "Maria Onbevleete Ontvangenis". Onze speciale genade is dat we door Jezus geroepen zijn om Hem te volgen.

We werden ook uitgenodigd na te gaan welke plaats Maria heeft in onze congregatie.

Het was een dag van stilte en gebed met de Eucharistie voorgegaan door Pater Jose S.J. die beklemtoonde dat we niet 'van de wereld' zijn wat ons niet hoogmoedig moet maken, maar uitnodigen eenvoudig en blij te zijn Hem te mogen volgen 'in de wereld'.

Blij en dankbaar voor deze dag,

Espérance, Marie-Solange, Denise, Desanges en Marie-Isabelle (novicen H.F.)

WAARDERING VAN DE VROUW VROEGER EN NU

Op 22 april mochten we Mevrouw Odette Wimba beluisteren die het had over de waardering van de vrouw vroeger en in de huidige context met haar rol in de Kerk en in de wereld.

Het begon met de interpretatie van uitdrukkingen die de vrouw huldigen of minachten.

Een paar voorbeelden:

‘ De vrouw kan geen natie opbouwen’ (Lingala)

‘ De vrouw is het hart van het gezin’ (Mashi)

‘ De vrouw draagt de rijkdom van de hele wereld in zich’ (Kilega)

De spreekster legde uit hoe de vrouw vroeger in de maatschappij helemaal niet gewaardeerd werd: Ze werd nooit om raad gevraagd, ze betekende niks. In de Bushi-stam, werd gewoon door vrouw te zijn gediscrimineerd. Ze mocht bijvoorbeeld niet op het land werken in haar menstruatieperiodes...

Nu beklemtoont Paus Franciscus welke grote rol de vrouw speelt in de maatschappij, want zoals de vrouw niets is zonder de man ... is de man niets zonder de vrouw! Geen tegenstelling tussen de twee, ze vullen elkaar aan!

Ons geloof toont ons dat het Licht, de Genade in de wereld kwam dankzij een vrouw en Maria Magdalena kreeg als eerste de zending om aan de apostelen de Verrijzenis van Jezus te verkondigen.

Jawel, de vrouw heeft een belangrijke taak in de wereld!

INTERNATIONALE ROEPINGENDAG

Graag hebben we het over het beleven van die Roepingendag dag in ons Aartsbisdom Bukavu. Alle leden van de roepingenpastoraal van de dekenijen Bukavu I en II en alle jongeren in vorming met hun verantwoordelijken kwamen samen in de kathedraal van Bukavu.

De dag begon met een uiteenzetting over " Sint Jozef en de Missionaris van Afrika" door P. Emmanuel, Missionaris van Afrika (Witte Pater).

Een paar ideeën uit zijn toespraak:

Sint Jozef eren is meteen al de vergetenen in de wereld eren: zij die door hun stilte de wereld getekend hebben.

Paus Franciscus nodigt ons uit Sint Jozef te eren als 'de man in de schaduw', een man van de stilte, die het gewone op een buitengewone manier beleeft. Kardinaal Lavigerie, stichter van de Missionarissen van Afrika, stelde voor aan zijn medebroeders en stelt ook ons voor St. Jozef te eren als voorspreker bij moeilijke problemen. Hij was ervan overtuigd dat zijn voorspraak met die van Maria bij Jezus de machtigste zijn.

Wij worden uitgenodigd zorg te dragen voor de meest behoeftigen: Jezus rekent op ons en geeft ons het vertrouwen dat Hij trouw aanwezig is.

Op de toespraak volgde de Eucharistie voorgegaan door de diocesane aalmoezenier van de jongeren. De priesters, verantwoordelijken voor de roepingenpastoraal concelebreerden. In de homilie hoorden we dat roeping een persoonlijke gave is, dat we geroepen zijn tot een heilig leven, iedereen op een eigen manier. Het begint met open te staan voor die gave en dan die gave in mijn leven als christen te realiseren, antwoord geven aan de roep, persoonlijk en vrij in beschikbaarheid, naar het voorbeeld van Sint Jozef.

Na de Eucharistie kwam een tweede toespraak: 'Monseigneur Christophe Munzihirwa en de jeugd' ons gebracht door Priester Théodore. Hij stelde ons Munzihirwa voor als de authentieke man, de mensen heel nabij, die ervan hield op blote voeten op weg te gaan om Het Woord van de Heer te verkondigen. Hij voorzag een ruime tijd voor de aanbidding die zin gaf aan zijn leven. Hij drong er bij de jeugd op aan heel alert te zijn voor wat rondom hem aan het gebeuren was en hun eigen oorsprong en geschiedenis nooit te vergeten.

Na dat alles kwam een gezellige maaltijd waarbij we ook konden genieten van een mashi-dans, van andere traditionele en moderne dansen en van een Monseigneur Munzihirwa-sketch.

De dag werd afgesloten met een dankgebed.

Joëlle, Spéciose, Claudine en Adeline (novicen H.F.)

GEBEDSDAG VOOR ROEPINGEN IN KINSHASA

De dag ving aan met een stoet in paternostergebed vanaf het Klein Seminarie St Marie Vianney te 11 uur tot aan de St Jozefsparochie te Matonge waar de mis zal plaatsvinden om 13 uur. Er was heel wat volk bijeen ; alle jongeren van roepingengroepen, jongeren in religieuze vorming, de religieuzen en de ouders die de jeugd vergezellen : ze waren in de mis, waar twee bisschoppen voorgingen Mgr Carlos Ndaka en Mgr Vincent Tshomba samen met tal van priesters in een grote concelebratie.

Adèle, pastor van de groep voor roepingen van de twee parochies Felicitas en Stefanus, en ik hebben deelgenomen aan deze gebedsdag met de dekenale priester-verantwoordelijk voor de jongerenpastoraal.

Uit de homilie : « Sint Jozef, patroon van de roepingen ».

De celebrant Mgr Carlos Ndaka begon met te zeggen hoe blij hij was zoveel jonge mensen te zien in de kerk. Hij had zich daar niet aan verwacht.

Hij heeft een hart onder de riem gestoken door te zeggen dat het huwelijk ook een roeping is om als christen te leven: het zijn niet alleen de leden van de roepingengroep die zich moeten voorbereiden daarop. 'Sint Jozef is de patroon van de roepingen' liet hij met klem horen, en hij doet een goed woordje voor hen en waakt over hen.

Adèle en Micheline

Iedereen hier moet getuigenis van Christus durven geven zoals Petrus dat zonder schroom deed na de Verrijzenis. Wij worden door God geroepen, niet om onze goede eigenschappen, maar ook voor en met de zwakke kanten.

Daarna was er feest in de school .

Micheline Cenyange- communauté de Kisenso

DE NACHT VAN 22-23 MEI 2021 IN GOMA

Die nacht van de vooravond van Pinksteren, was een nachtmerrie voor de inwoners van de stad Goma, provinciehoofdstad van Noord-Kivu in DR Congo. De vulkaan, Nyiragongo, een van de meest geduchte in Afrika en bij de drie meest actieve ter wereld – dat kun je lezen op de sociale netten en op internet – is met uitbarsten begonnen. Dat zou volgend jaar 25 jaar geleden zijn. Een groot deel van de stad Goma was toen met lava overdekt.

Het is allemaal begonnen rond 17 uur maar wij hebben het maar rond 19 uur opgemerkt. Daardoor zijn er 's nachts massa's mensen in beweging gekomen. Wij ook. Die nacht hebben wij in open lucht doorgebracht, de weg was een stroom van een massa mensen met ertussen voertuigen die een opstopping veroorzaakten zo dat men noch voor- noch achteruit kon. De lavastroom is ineens gestopt, maar eerst had hij de wijk Vughene, een nieuw kwartier op de helling van de Nyiragongo geteisterd. Daar woonde het grootste deel van de vluchtelingen die uitgeweken waren voor de moorden van Béni. Die mensen hebben alles verloren.

Het was 2 uur toen de lava stopte. We zijn dan teruggegaan. 's Anderendaags heeft de boot ons naar Bukavu gebracht, na eerst de postulanten en de meest kwetsbare zusters in veiligheid gebracht te hebben.

Op zondag begon de aardbeving. Zware trillingen schudden de aarde en maakten barsten in de gebouwen. Die veroorzaakten enorme schade de aardbeving duurde lang en met korte tussenpauzen.

Verschillende zusters hebben vernomen dat het huis van familieleden vernietigd was door de lavastroom of door de aardbevingen in Goma of in Gysenyi (in Rw).

Onze wijk Noord Mabanda is onder de meest getroffen gebieden door de aardbeving. Zo is er zeer grote schade in Katoyi I, Katoyi II, het hospitaal en de drie scholen. En de trillingen duurden voort 's anderendaags en de dag erna.

Uit vrees voor een tweede uitbarsting en een ontploffing van metaangas op het Klivumeer, heeft de gouverneur op 27 mei een oproep gedaan om de stad te verlaten, vooral de wijken die op de hellingen van de vulkaan gelegen zijn. Wij hebben eerst asiel gevonden in Mugunga op ongeveer 5 km. van het stadscentrum maar de inwoners gingen verder op meer dan 15 tot 20 km: zo ver mogelijk. Daar de bevingen aanhielden was het beter naar Bukavu te gaan. Op 28 mei zijn de zusters naar daar vertrokken. Behalve drie van ons die ter plekke gebleven zijn.

Op zaterdag 29 zijn ook de inwoners begonnen aan de terugkeer en op de zondag van de H.Drieëenheid zat de kerk vol.

Tot nog toe (2 juni) zijn de trillingen veel verminderd van 0 tot 1 per dag en zijn zwak.

De muren van onze huizen, gezondheidsgebouwen en scholen zijn getekend door de barsten. Het is wel niet goed te zien hoe ernstig ze zijn maar ze betekenen wel een gevaar voor de stabiliteit van de constructies.

Diepe barst in Katoyi Françoise - barsten in Hospitaal CH Katoyi dezelfde diepe barst gaat door het postulaat , voorbij CH Katoyi, en verder naar de scholen en de stad.
Françoise Muhanzi –verantwoordelijke voor het Hospitaalcentrum van Katoyi.

FAMILIENIEUWS

Overlijden:

Op 4 mei is de papa van Beata Murhula gestorven

Op 8 mei is Elois, het jongste broertje van onze novice Espérance Ishara, gestorven.

Op 3 juni is Adela, de vrouw van de oudste broer van Odilia Herrera, gestorven

Zieken:

Op 2 mei verneemt Dema dat men bij Juana, een schoonzus van haar, longkanker heeft ontdekt en ze nu chemotherapie volgt. We bidden voor de zieke om moed en vertrouwen

Reizen:

Op 25 mei vertrokken Emérence en Gisèle naar Kinshasa om op 20 juni terug te keren naar België.

Op 17 juni 's avonds is voor Odette Bugingo haar bezoek aan familie en medezusters in Congo gepland. Dit werd een jaar uitgesteld omwille van Covid19

Op 27 juni verwachten we Dora terug na haar eveneens uitgestelde vakantie en als alles goed verloopt met Covid 19 zal Lucina Mansilla meekomen om hier deel te nemen aan de algemene raad.

Op de agenda :

Op 27 juni spreken 10 novicen hun 1ste geloften uit in Bukavu.

Van 5 tot 31 juli is de jaarlijkse algemene raad bijeenkomst gepland. We hopen dat Françoise Muhanzi ook in België zal kunnen aanwezig zijn.

In het kader van deze algemene raad zijn er 2 bijeenkomsten gepland die openstaan voor iedereen via zoom of lijfelijke aanwezigheid.

Op 9 en 10 juli is er de conferentie van zuster Ann-Claire de "digitale technologie en religieus leven".

Op 23 en 24 juli is er de vergadering voor de werkgroepen en de geïnteresseerden met pater Jean-Claude Lavigne .

*Wij drukken ons medeleven met de familie uit
en bidden voor de overledenen en om troost voor de familie.*